

Tuohitervan käyttö atooppiseen ihottumaan ja haavoihin

Tässä kerron vain omista kokeiluistani ja niiden tuloksista. Kuvaus antaa tietoa jatkojalostukseen. Jokainen vastaa omista kokeiluistaan.

Kuulun itse ihotyyppiin, joka on altis atooppisille ihottumille. Siitä ei ollut erityisemmin haittaa ennen kuin nuorena aikuisena aloitin suuremman elämänmuutoksen. Henkiset paineet purkautuivat ihottumana sormien välissä. Tämän oivalsin kuitenkin vasta myöhemmin, koska ihottuma tuntui kehittyvän tunnepiikistä noin kahden viikon viiveellä.

Lääkäri määräsi minulle tavallista hydrokortisoni-voidetta, mutta se ei auttanut. Olin lukenut jostain entisajan koivutervan käytöstä ihottumiin ja kiinnostuin kokeilemaan sitä.

Otin noin 2-litran peltipurkin, josta ensin poistin lakkapinnan polttamalla sen tulella ja puhdistin sen karstasta. Sen jälkeen täytin sen tiiviisti koivunoksilla, panin purkin kannen kiinni ja laitoin hellan tulelle. Kansi oli maalipurkin mallinen ja korotettujen reunojen sisälle kaadoin vettä. Sen tarkoitus oli luoda viileän kohdan purkkiin, johon kuivatislauksessa syntyneet savut pystyisivät tiivistymään.

Kun savunmuodostus loppui, otin purkin kuumennuksesta ja annoin jäähtyä. Avattuani kannen, sain siitä sopivan määrän koivuntervaa voidettani varten! Sekoitin tervan eläinrasvaan muutama pisara snapsilasiin rasvaan. Seuraavina päivinä lapset, joita silloin opetin, kysyivät monesti ”mitä täällä haisee?” ja minun ihottumani hävisi nopeasti.

Kerroin hoitotuloksestani kortisonisalvan määränneelle lääkärille ja hän sanoikin, että terva on paras, mutta nykyihmiset eivät halua haista tervalle.

Tämä oli voiteeni syntytarinaa ja olen kehitellyt sitä eteenpäin. Se on auttanut moniin vaippaihottumiin, joiden kanssa vanhemmat kävivät apteekkipöydästä kamppailua. Veljeni lasten tulipunaiset peput rauhoittuivat tervasalvalla 2-3 päivässä. En muista tapausta, missä voide ei olisi auttanut, mutta ei minulla niin paljon potilaitakaan ollut, että olisin voinut seurata voiteen tehoa tarkasti.

Nykyään poltan voidetta varten tuohitervaa. Jäykkä eläinrasva parantaa sekoitavuutta, mutta olen käyttänyt myös kasvisöljyä. Sekoitussuhde on pysynyt samana. Usein lisään hyppysellisen hienoksi jauhettua pakurikäppää (Inonotus obliquus).

Yhtä muunnosta salvasta käytän tulehtuneisiin haavoihin. Silloin olen lisännyt männyn pihkaa (kuivatettu ja sitten jauhettuna). Olisin varovainen käyttämään tervavoidetta pinta-alaltaan isoihin haavoihin.

Märkivään haavan kuivattamiseen olen käyttänyt hienoksi jauheeksi hiottua pakurikäppää. Bakteeritoiminta villiintyy kosteissa olosuhteissa. Jauhe sitoo kosteuden ja haihduttaa sitä, joten pidän haavan avoimena jos on mahdollista.

Lasse Nordlund, 5.4.2020

Tee-se-itse / vastuu

Esittelen tässä kansanlääkintää ja kokeilua yhdistävää hoitoa. Vastaan tekstin totuudenmukaisuudesta enkä jätä tietoa kertomatta. Olen valmistanut voidetta vain pyynnöstä enkä veloittanut mitään. Toivon vastuullista edelleen kehittelyä ja pyydän palautetta.